

Βεροίας Παντελεήμων: «Να μεταμορφωνόμεθα και εμείς με τη χάρη Του»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Μουτσιάλης χοροστάτησε στον Εσπερινό που τελέστηκε το απόγευμα της Τετάρτης 5 Αυγούστου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε το αίτημα του προφήτη Μωυσή «Δείξόν μοι την σεαυτού δόξαν» με το γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου στο όρος Θαβώρ, επισημαίνοντας ότι ο άνθρωπος καλείται να αναζητεί πρωτίστως τη Βασιλεία του Θεού και όχι μόνο τα υλικά αγαθά. Υπογράμμισε ότι η δόξα του Θεού δεν αποτελεί απλώς μια μελλοντική πραγματικότητα, αλλά μπορεί να βιώνεται ήδη από την παρούσα ζωή, όταν ο άνθρωπος αγωνίζεται να καθαρίσει

την ψυχή του και να ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Κλείνοντας, προέτρεψε τους πιστούς να επιδιώκουν τη μεταμόρφωση της ζωής τους με τη χάρη του Θεού, ώστε να γίνουν «καινοί άνθρωποι» και να αξιωθούν της αιώνιας κοινωνίας μαζί Του.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Καί λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τήν σεαυτοῦ δόξαν».

Έναν ασυνήθιστο διάλογο μάς παρουσίασε στο σημερινό ανάγνωσμα ο θεόπτης προφήτης Μωυσής. Έναν διάλογο μεταξύ του ίδιου και του Θεού. Έναν διάλογο «ένώπιος ένωπίω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρός τόν ἑαυτοῦ φίλον», όπως δηλαδή ομιλεί κανείς προς τον φίλο του. Έτσι τον περιγράφει και έτσι τον αισθάνεται ο Μωυσής. Δεν βλέπει τον Θεό, έχει όμως τη δυνατότητα να συνομιλεί μαζί του, να ακούει τη φωνή του, να διατυπώνει τα αιτήματά του, και Εκείνος να τα εκπληρώνει, διότι ο Θεός τού έδωσε αυτή την εύνοια και τη χάρη.

Και τι ζητά ο προφήτης Μωυσής από τον Θεό; Ζητά να δει τη δόξα του. «Δείξόν μοι τήν σεαυτοῦ δόξαν», τον παρακαλεί. Η επιθυμία του όμως δεν είναι δυνατόν να εκπληρωθεί. Όχι γιατί δεν μπορεί ο Θεός, αλλά γιατί δεν είναι δυνατόν να αντέξει ο άνθρωπος τη λάμψη και την αίγλη της θείας δόξης. Δεν είναι δυνατόν να τη δει ο άνθρωπος και να ζήσει.

Η αγάπη όμως του Θεού συγκαταβαίνει στο αίτημα του πιστού δούλου του και οικονομεί την ικανοποίησή του. Κρύψου, του λέγει, σε αυτή την τρύπα της πέτρας και εγώ θα περάσω από μπροστά σου, καλύπτοντας με το χέρι μου την τρύπα. Και όταν έχω ήδη περάσει, θα πάρω το χέρι μου και τότε θα δεις «τά ὀπίσω μου».

Η εξαίρετη αυτή εύνοια του Θεού προς τον Μωυσή αποδεικνύεται και κατά το ανεπανάληπτο γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας, το οποίο εορτάζει η Εκκλησία μας και πανηγυρίζει η Ιερά αυτή Μονή που είναι αφιερωμένη στη θεία Μεταμόρφωση.

Ο προφήτης Μωυσής δεν βρίσκεται αυτή τη φορά στο όρος Σινά, αλλά στο όρος Θαβώρ μαζί με τον προφήτη Ηλία, και συνομιλούν με τον ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού, τον Κύριό μας. Παρόντες οι έκπληκτοι μαθητές του Χριστού, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, που κατά τη στιγμή της Μεταμορφώσεως του Χριστού δεν αντέχουν την εκτυφλωτική λάμψη της θείας δόξης του μεταμορφουμένου Διδασκάλου τους και πέφτουν στη γη.

Και εάν ο προφήτης Μωυσής είχε ζητήσει από τον Θεό να δει τη δόξα του, ο

Πέτρος ζητά τώρα την άδεια να κάνει τρεις σκηνές, μία για τον Χριστό και από μία για τους δύο ουράνιους επισκέπτες, εκφράζοντας την επιθυμία του να παρατείνει αυτή τη μοναδική εμπειρία, ανάλογη με αυτήν που είχε διατυπώσει ο Μωυσής στον Θεό.

Δύο περιστατικά, δύο πρόσωπα και ένα παρόμοιο αίτημα ξεχωρίζουν ανάμεσα στις σκηνές που μάς παρουσιάζει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία με την υμνολογία και τα ιερά αναγνώσματα της μεγάλης δεσποτικής εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας.

Και όλα αυτά μάς παρακινούν να θέσουμε και εμείς στους εαυτούς μας το ερώτημα. Εμείς τι ζητούμε από τον Θεό; Τι επιθυμούμε να μάς δώσει; Ποια είναι η πρώτη προτεραιότητα της προσευχής μας;

Ας μην σπεύσουμε να απαντήσουμε ότι εμείς δεν έχουμε την οικειότητα που είχε ο προφήτης Μωυσής ή ο απόστολος Πέτρος, γιατί και εμείς έχουμε το προνόμιο να ονομάζουμε τον Θεό πατέρα μας και να ευρισκόμεθα ενώπιος ενώπιω στις ώρες της θείας λατρείας αλλά και της κατ' ιδίαν προσευχής μας, ο καθένας στο ταμείο του.

Ο Χριστός μάς προτρέπει να ζητούμε από τον Θεό ό,τι χρειαζόμαστε, τονίζει όμως την ανάγκη να ζητούμε πρωτίστως τη βασιλεία του Θεού και μάς διαβεβαιώνει ότι όλα τα υπόλοιπα, τα οποία είναι φυσικό να χρειαζόμαστε για την επίγεια ζωή μας, θα μάς τα δώσει ο Θεός που γνωρίζει τις ανάγκες μας.

Η βασιλεία του Θεού δεν είναι όμως κάτι που αφορά μόνο το μέλλον μας. Αφορά και το παρόν μας, διότι «ή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστί», όπως είπε ο ίδιος ο Χριστός στους μαθητές του.

Και όταν ζούμε μέσα μας τη βασιλεία του Θεού, τότε αισθανόμεθα, στο μέτρο των δυνατοτήτων του ο καθένας μας, τη δόξα του Θεού, που επιθυμούσε να δει ο προφήτης Μωυσής, αλλά και την απέραντη ευχαρίστηση την οποία εξέφραζε ο απόστολος Πέτρος, όταν έλεγε στον Χριστό επάνω στο όρος Θαβώρ «Καλόν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι».

Γι' αυτό και θα πρέπει όχι μόνο να ζητούμε από τον Θεό τη βασιλεία του, αλλά και να προσπαθούμε για να τη ζήσουμε μέσα στην ψυχή μας, μέσα στην καθημερινότητά μας, αγωνιζόμενοι να καθάρουμε την ψυχή και το σώμα μας, ώστε να μπορεί να ενοικεί ο Θεός μέσα μας, για να αισθανόμεθα την ανάπαυση και την αγαλλίαση που χαρίζει η παρουσία του στον άνθρωπο, αλλά κυρίως για να μεταμορφωνόμεθα και εμείς με τη χάρη του εις καινούς ανθρώπους και να

αξιωθούμε να απολαύσουμε της αίγλης του θείου προσώπου του στον ουρανό.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

